

[Ole Vig Jensen.]

dervisningsministeriet. Jeg betragter det som lidt af en ny epoke med nye muligheder for at udnytte dette medium som et supplement til andre uddannelsesområder.

Om vinstres mindretalsudtalelse skal jeg sige, at den kan vi naturligvis ikke tilslutte os. Vi har også vedrørende de økonomiske spørgsmål lagt vægt på de udtalelser, som ministeren er kommet med, og konsekvenserne har været klare. Hvad angår fremtiden, er det klart, at vi må åbne mulighed for, at landscentralen kan udvikle sig, og dermed at den også vil komme til at koste nogle flere penge, men man skal ikke glemme, at ved en udbygning af landscentralens virksomhed, ved brugen af Danmarks radios undervisningsafdeling og på anden måde — ting, som nok vil koste penge — kan vi måske netop sikre nogle af de besparelser, som vi fortsat er nødt til at lede efter på uddannelsesområderne.

Undervisningsministeren (Knud Heinesen): Jeg vil gerne takke udvalget for et grundigt udvalgsarbejde og for det brede forlig, som er opnået; jeg takker også for venlige bemærkninger om forhandlingsvilje undervejs.

Jeg må naturligvis beklage, at vi ikke fik fru Tove Nielsen med i landscentralens gode selskab, selv om jeg kan være tilfreds med, at man ikke i vinstres mindretalsudtalelse genfinder fru Tove Niensens helt utrolige bemærkninger fra førstebehandlingen om, at landscentralens formidling af et analyseudvalgs arbejde var udtryk for et angreb på lærernes metodefrihed, en skarp censur, en indoktrinering og en statsdirigeret ideologisk vejledning. Jeg kan godt forstå, fru Tove Nielsen ser lidt forundret ud, men det kan man altså faktisk finde i Folketingstidende 1972-73 sp. 4884 og 4885.

I min besvarelse af det spørgsmål, hvortil der henvises i vinstres mindretalsindstilling, har jeg ved at foretage en gennemgang af landscentralens enkelte funktioner og opgaver belyst, på hvilke områder der vil blive tale om forøgede driftsudgifter i sammenligning med udgifterne ved varetagelsen af de samme eller tilsvarende opgaver igennem de nuværende institutioner. Det fremgår heraf, at der på flere af de områder, der efter lovforslaget skal inddrages under landscentra-

lens virksomhed, således med hensyn til registrering og katalogisering og klargøring af undervisningsmidler samt i et vist omfang information og distribution, kun kan forventes begrænsede og overskuelige udgiftstigninger, og at udgifterne delvis vil blive modsvaret af indtægter gennem lejeafgifter, abonnement o. lign.

På andre områder, således navnlig med hensyn til fremskaffelse af programmateriale til undervisningsformål, vil der kunne blive tale om noget større udgiftstigninger, men som anført i mit svar til undervisningsudvalget vil det i sidste instans bero på folketingets beslutninger, i hvilket omfang og i hvilken takt den kommende udvikling og udbygning af landscentralens virksomhed vil foregå på dette område. Det vil jo ganske enkelt være indeholdt i de økonomiske beregninger i bemærkningerne til de uddannelseslove, som vi langs ad vejen skal vedtage, med hensyn til hvilke opgaver landscentralen eventuelt skal udbygges til at løse.

Det må i denne forbindelse heller ikke glemmes — som fremhævet af andre ordførere — at et væsentligt formål med oprettelsen af en landscentral for undervisningsmidler er at hjælpe de forskellige undervisningsmyndigheder og brugere af undervisningsmidler med at tilvejebringe og anvende undervisningsmidler på en mere hensigtsmæssig og en mere økonomisk måde, end det er muligt under de nuværende forhold, hvilket vil kunne medføre besparelser af en meget betydelig størrelsesorden for samfundet som helhed.

Begrundelsen i vinstres mindretalsindstilling forekommer mig derfor at være overordentlig gådefuld, så meget desto mere som en reaktion på min besvarelse, som fru Ritt Bjerregaard var inde på det, af spørgsmål 17 først er fremkommet i mindretalsudtalelsen og dermed på et tidspunkt, hvor en eventuel yderligere afklaring, som venstre måtte ønske, og en forhandling har været udelukket. Jeg er glad for at kunne sige, at det er første gang, jeg har oplevet, at venstre på et uddannelsespolitisk område forlods har afskåret sig selv fra at deltage i et politisk forlig.

Til hr. Flemming Jensen og også i nogen måde til hr. Ole Vig Jensen synes jeg næsten, jeg må gøre opmærksom på, at jeg allerede i fremsættelsestalen — jeg taler altså